

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **L. H.**, bytom v T. č. X, právne zastúpenej JUDr. J. V., advokátom v P., P. ul. č. X, proti odporkyni **S. P. B.**, U. č. X, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. novembra 2007, č. k. 12Sd /35/2007-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22. novembra 2007, č. k. 12Sd /35/2007-33 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. novembra 2007, č. k. 12Sd /35/2007-33, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 15. novembra 2006 Č. X., ktorým nepriznala navrhovateľke invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa záverov posudkov posudkových lekárov pobočky i ústredia došlo k takému zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľky, že jej telesné alebo duševné schopnosti sú dostatočné na vykonávanie sústavného zamestnania bez osobitne uľahčených pracovných podmienok a navrhovateľka nemá značne sťažené všeobecné životné podmienky s poukazom na § 263a ods. 1 písm. a), § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Krajský súd zistil, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo posudkoví lekári odporkyne posúdili niekoľkokrát zdravotný stav navrhovateľky a opakovane zhodne dospeli k záveru, že nie je invalidná.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie navrhovateľka. Namietala, že rozhodnutie krajského súdu je nepreskúmateľné, lebo z neho

nemožno zistiť, na základe akých podkladov a úvah dospel posudkový lekár k záveru, že jej telesné a duševné schopnosti sú dostatočné na vykonávanie sústavného zamestnania bez osobitne uľahčených pracovných podmienok a bez značného sťaženia všeobecných životných podmienok. Poukazovala na neobjektívnosť záverov posudkov posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na nové konanie. Súčasne žiadala náhradu trov celého konania.

Odporkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podľa § 263a ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak a rozhodne o nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok a o nároku na jeho výplatu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 bol odňatý invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok, a to od zániku nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006.

Skutkové okolnosti prípadu neboli medzi účastníkmi sporné. Zo spisov vyplýva, že navrhovateľke bol podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 18. júla 2006 odňatý invalidný dôchodok od 6. marca 2006 a preto odporkyňa v zmysle vyššie uvedeného § 263a preskúmavala opätovne jej zdravotný stav a na základe posudkov posudkových lekárov dospela k záveru

vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí, že navrhovateľkin zdravotný stav neodôvodňuje priznanie invalidity, nakoľko jej telesné alebo duševné schopnosti sú dostatočné na vykonávanie sústavného zamestnania bez osobitne uľahčených pracovných podmienok a nemá značne sťažené všeobecné životné podmienky.

Napriek tomu, že navrhovateľka namietala neobjektívnosť posudkov vypracovaných posudkovými lekármi, ktorí sú zamestnancami odporkyne, krajský súd na pojednávaní 22. novembra 2007 zamietol návrh právneho zástupcu navrhovateľky na doplnenie dokazovania pribratím súdneho znalca z odboru zdravotníctvo – ortopédia, lebo podľa názoru súdu posúdenie zdravotného stavu občana pre potreby priznania invalidného dôchodku vyžaduje odborné medicínske znalosti z oblasti posudkovej činnosti, ktorá je zverená posudkovým lekárom odporkyne. Na základe novších lekárskejších správ a nálezov predložených navrhovateľkou požiadal niekoľkokrát posudkových lekárov odporkyne o doplnenie posudkov o zdravotnom stave navrhovateľky.

Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s obsahom opakovaných námietok navrhovateľky o neobjektívnosti posudkov posudkových lekárov odporkyne. Za takýchto okolností posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky súdnym znalcom z príslušného odboru zdravotníctva na vyriešenie otázok rozsahu zachovanej pracovnej schopnosti navrhovateľky nemožno vylúčiť a prípadné odchylné požiadavky na vyšetrenie zdravotného stavu navrhovateľky so zameraním na poslanie posudkového lekárstva mohol formulovať súd (lebo odborné vedomosti znalca na zodpovedanie otázok, týkajúcich sa zdravotného stavu a jeho vplyvu na rozsah zachovanej pracovnej schopnosti aj s použitím prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení by mohli byť spochybnené len pri hodnotení posudku znalca).

Samotná skutočnosť, že posudky o zdravotnom stave navrhovateľky vypracovali posudkoví lekári odporkyne môže vzbudzovať dôvodné pochybnosti o objektívnosti posudzovania jej zdravotných ťažkostí a odstránenie takéhoto stavu je možné len nariadením znaleckého dokazovania nezávislým súdnym znalcom. Až po doplnení dokazovania možno nad akúkoľvek pochybnosť ustáliť, či

odporkyňa rozhodla o invalidnom dôchodku navrhovateľky na základe dostatočne zisteného skutočného stavu veci.

Odvolaací súd súčasne pripomína, že takýto postup je možný už aj v samotnom konaní pred správnym orgánom a využitie možnosti jeho aplikácie by značne skrátilo a zhospodárnilo celé konanie.

Z dôvodu, že krajský súd nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, odvolaací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP napadnutý rozsudok zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie, v rámci ktorého po zadovážení všetkých potrebných dokladov preskúma rozhodnutie odporkyne vo všetkých napadnutých častiach a po vykonaní potrebných dôkazov vo veci opätovne rozhodne.

V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. júla 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Králová